

บทที่ 7

สมัยแจ็คสัน (The Jacksonian Era 1825-1841)

ช่วงลิบ hakk นี้ สหรัฐอเมริกาอยู่ภายใต้การนำของประธานาธิบดีสามคนคือ จอห์น ควินซี ออดัมส์ แอนดรู แจ็คสัน และมาร์ติน แวน บูเรน แอนดรู แจ็คสัน นี้ ล่ามอย่างมากใน การกำหนดแนวทางการบริหารประเทศ อุดมการณ์ทางการเมืองส่วนใหญ่ของแอนดรู แจ็คสันลิบ ท่องจากทอมัส เจฟฟอร์สัน สมัยแจ็คสัน เน้นการปฏิริยาสู่สามัญชนอเมริกันมีล่ามร่วมในการ บริหารประเทศมากกว่าอดีต การปฏิรูปสังคมและเศรษฐกิจอย่างที่ประояชันเกิดแก่คนอเมริกาน ทุกภาคไม่ว่าจะ เป็นลิทธิ์ในการออกเสียง การศึกษา การถือครองดินแดนและวัฒนธรรมเพื่อทำเกษตร กรรมและสร้างสรรความสามัคคีให้เกิดแก่คนในชาติ นายแบบต่างประเทศคืออยู่อย่างสงบและ เลี่ยงการทำสงครามกับประเทศไทยเพื่อบ้าน

1. สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของจอห์น ควินซี ออดัมส์ 1825-1829

จอห์น ควินซี ออดัมส์ (John Quincy Adams 1767-1848) ชาวแมสซาชูเซตส์ จากพี่น้องแคลลอน เครดิติก รีพับลิกัน ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่หกบริหารประเทศห้าปี 1825-1829 โดยมีจอห์น ชี แคลลอน (John C. Calhoun) เป็นรองประธานาธิบดี รัฐมนตรี กระทรวงการต่างประเทศในสมัยเจมส์ มอนרו คือตำแหน่งสุดท้ายทางการเมืองของออดัมส์ก่อนมาตั้งรับเลือกเป็นประธานาธิบดี สืบในการบริหารประเทศเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น เพราะจอห์น ควินซี ออดัมส์ได้รับการต่อต้านจากกลุ่มชาติกรรุลงากลุ่มคือพรรครักภารกิจของแอนดรู แจ็คสัน (Jacksonians) และพากภานนิยม ออดัมส์เชื่อว่ารัฐกลางที่เข้มแข็งมีประสิทธิภาพจะทำให้สหรัฐอเมริกาก้าวไกล เน้นการพัฒนาภายในประเทศและการสร้างความเกรียงไกรแก่กองทัพเรือ

1.1 พรรครักภารกิจ รีพับลิกันแห่งภารกิจ 1825

เพาะการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปลายปี 1827 ระหว่างแอนดรู แจ็คสัน จอห์น ควินซี ออดัมส์ วิลเลียม เอช ครอฟฟอร์ด และเอนรี เคลล์ ด้วยไม่มีใครได้รับเสียงข้างมากจากคะแนนผู้เลือกประธานาธิบดี จึงจำเป็นต้องมีการลงคะแนนเสียงโดยประธานาธิบดีรอบสอง โดย

สภាឡັດທະນາມະນາຍົກອົງການເກີດເກີດທີ່ຮູລະ 1 ເລື່ອງ ຂອບນັ້ນເມື່ອ 24 ຮັງ ໃນຮອບສອນນີ້ເວົາເພື່ອສາມວັນດັບແຮກ
ເຫັນໄໝ ເຄລີ ຂຶ່ງ ເປັນວັນດັບທີ່ສີ່ກຸກຕົດອອກ ກ່ອນສັກັນແທນຣາຍ໌ຈະມີມືອຍ່າງ ເປັນຫາກການໃຫວ້ນທີ່ 9
ກຸມກາພັນນີ້ 1825 ແອນຄຽງ ແຈັກສັນ ແລະພາກໄດ້ສີບຽນມາວ່າອາດັມລົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳມື່ນລົງຖາຈະໃຫ້ຕຳແໜ່ນ
ທາງການເມືອງແກ່ເຄລີ ດ້າວັດລົ້ນຂະນະ ເພື່ອເປັນການຄອບແທນທີ່ເຄລີໃຫ້ການສັນບັນຫຼຸບ ພິລກາຮອດກ
ເສີຍຂອງສັກັນແທນຣາຍ໌ບາງຢ້າງຈອ້ນ ຄວິນຊື່ ອາດັມລົ້ນຂະນະແອນຄຽງ ແຈັກສັນດ້າຍຄະແນນ 13
ຕົວ 7 ພໍອມກັນນີ້ອາດັມລົ້າໄດ້ເລືອກເຄລີ ເປັນຮູມນົມຕີກະທຽວການຕ່າງປະເທດ

ຈາກຜຸລກາຮເລືອກຕັ້ງໃນເດືອນກຸມກາພັນນີ້ 1825 ແລະກາປະກາສເລືອກເຫັນໄໝ ເຄລີເປັນ
ຮູມນົມຕີກະທຽວການຕ່າງປະເທດໃນສົມຍັຂອງຈອ້ນ ຄວິນຊື່ ອາດັມລົ້າພື້ນທີ່ແອນຄຽງ ແຈັກສັນ
ແລະພາກແໜ່ງໃຈວ່າການເລືອກຕັ້ງປີ 1825 ໄມບໍລິສຸທຶນທີ່ຕົດຮົມ ແອນຄຽງ ແຈັກສັນປະກາສລາອອກຈາກການ
ເປັນໆສົມນາສຶກ ພຣົດພາກຂອງແຈັກສັນໃນຮູສກາໂຈນທີ່ວ່າອາດັມລົ້າແລະ ເຄລີຮ່ວມກັນທໍາຖຸຈິຕ (The
Corrupt Bargain 1825)¹ ນັບເປັນຄວາມມັວໝອງສໍາຫັບບຸຄຄລົ້າສອງແລະ ເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຕ່ອດຕ້ານ
ທີ່ເລົາຮ້າຍທີ່ພຣົດພາກແຈັກສັນໃນຮູສກາມີຕ່ອປະຮານາອີບຕ້ອມລົ້ງຈຶ່ງຈະຕ້ອງຮ່ວມກັນບໍລິຫານປະເທດ
ໃນຊ່ວ່າງລື່ມືນ

ໃນປີ 1825 ນອກຈາກແອນຄຽງ ແຈັກສັນຈະລາຍອອກຈາກການເປັນໆສົມນາສຶກແລ້ວຍັງ ດັ່ງເປັນ
ຜູ້ນໍາໃນການແຍກຕົວອອກຈາກການເປັນສາສຶກພຣົດເຄໂມເຄຣົດິກ ຮີພັບລິກັນຊື່ນີ້ການຈັດຕັ້ງຄຣິ້ງປີ 1792
ໂດຍໂທມັສ ່ຟເພວົ້ວສັນ ເປັນພື້ນທີ່ຫັ້ກໍພຣົດເຄໂມເຄຣົດິກ ຮີພັບລິກັນຊື່ນີ້ນຳການເມືອງຂອບນັ້ນແຕກແຍກ
ອອກເປັນສອງພຣົດຄື່ອງ

1. ພຣົດເຄໂມເຄຣົດິກ (The Democratic Party) ນຳໂຄຍແອນຄຽງ ແຈັກສັນ
ສາສຶກຂອງພຣົດຄື່ອງບຣດາເດວົມເຄຣົດິກ ຮີພັບລິກັນຫ້ວ່າເກົ່າຊື່ລ້າວເປັນຄອນອ່ານີກັນທາງຕະວັນຕົກແລະ
ທາງໃດ້ ຕລອດຈົນຍື່ມໍ່ນີ້ໃນອຸດົມການທີ່ການເນື່ອງຂອງໂທມັສ ່ຟເພວົ້ວສັນອ່າງເຄຮັງຄວັດ (Old
Republicans or Old Jeffersonians) ຄື່ອຕ່ອດຕ້ານການກ່ອດຕັ້ງແລະການຕຳເນີນການຂອງອິນາ
ຄາຮາຕີ ເກຍຕຣກຣົມຄື່ອງອາຍື່ພ່ອລັກຊື່ຮູບາລກລາງດ້ອງໃຫ້ການສັນບັນຫຼຸບ ການຈັດສຽດດິນແດນຕະ
ວັນຕົກແລະການໃຫ້ການປົກບ້ອງຈຸ່ມຄຽກອອນເມີກັນຫຼື້ອໝພເຂົ້າຕົ້ນມັ້ນເປັນພານຫລັກປະການທີ່ຮູບາລ
ກລາງດ້ອງຕຳເນີນການ ຕ້ອງພື້ນາເລື່ອທັງຄົນການເພື່ອເຊື່ອມດິນແດນຕະວັນອອກກັບດິນແດນຕະວັນຕົກ
ແລະດິນແດນຕອນໃດ້ ການບໍລິຫານປະເທດໃນທຸກເຮືອງນຸ່ງ ເນັ້ນທີ່ພື້ນປະເທດ ໂຍ່ນ່າງໃຫຍ່ເກີດແກ່ສຳຄັນ
ອ່ານີກັນ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມສາມັກຄືຕລອດຈົນຄວາມຮູ້ສຶກໃນລັກທີ່ຫາຕິນຍາທີ່ເກີດແກ່ຄົນອ່ານີກັນ

2. พรรคเนชันแนล รีพับลิกัน (The National Republican Party) นำโดยจอห์น ควินซี อดัมส์ สมาชิกของพรรค็อบบาราเดไม่เครติก รีพับลิกันท้าใหม่ ซึ่งเป็นคนอเมริกันทางเหนือและซึ่งชอบในอุดมการณ์ทางการเมืองของเฟเดอรัลลิส (Nationalists or Neo Federalists) คือสนับสนุนการก่อตั้งและการดำเนินการของธนาคารชาติ อุดสาหกรรมคืออาชีพหลักที่รัฐบาลกลางต้องให้การสนับสนุนด้วยการตั้งกำแพงภาษีสินค้าเข้าในอัตราสูงสำหรับสินค้าสำคัญที่นำเข้าสหรัฐอเมริกา ต้องพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพื่อผลประโยชน์ด้านการคมนาคมและการค้า เนื่องด้วยกับความจำเป็นที่รัฐบาลต้องเข้าจัดสรรดินแดนตะวันตกและปักหม้อคู่ครองอเมริกันชนในดินแดนตะวันตก ต้องการคงรักษาอำนาจทางการเงิน การเมือง และการเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจการค้าตลอดจนผลประโยชน์ทั้งปวงที่จะได้รับเกิดแก่บรรดาพ่อค้า ผู้ประกอบการและนายทุนทางเหนือเป็นประการสำคัญ

1.2 รัฐภาคค้านนโยบายบริหารภายในประเทศของอดัมส์

จอห์น ควินซี อดัมส์ มีเยนรี เคลลีย์ เป็นที่ปรึกษาและร่วมกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ เยนรี เคลลีย์ ผู้นำในการเสนอนโยบายระบบอเมริกัน (The American System) ครั้งปี 1816 ในสมัยเจมส์ เมดิสัน พยายามสืบทอดระบบอเมริกันที่มีผลในการดำเนินการเพิ่มมากขึ้นในสมัยอดัมส์ อันมีผลทำให้อดัมส์เสนอนโยบายเพื่อการพัฒนาภายในประเทศต่อรัฐสภาในวันที่ 6 ธันวาคม 1825 เน้นการสำราจและจัดสรรดินแดนตะวันตก การสร้างทางหลวงและชุดคลองเพิ่ม การศึกษาโดยเฉพาะอย่างเช่นจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งชาติ (National University) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มการอุตสาหกรรมเพื่อบกบังคุ้มครองเศรษฐกิจอเมริกันตลอดจนส่งเสริมงานค้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ เพราะพรรครากของเจ็คลันด์มีเสียงข้างมากในรัฐสภาค และมีอุดตต่อจอห์น ควินซี อดัมส์ จากการเสนอนโยบายและของบประมาณเพื่อดำเนินการผลปรากฏว่ารัฐสภากล่าวการปฏิเสธอันหมายความว่านโยบายเพื่อพัฒนาภายในประเทศของจอห์น ควินซี อดัมส์ไม่อาจดำเนินการได้ตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตามควรแก่การยอมรับว่าในสมัยอดัมส์นี้ งานเรื่องการจัดสรรดินแดนตะวันตกได้มีการกำหนดนโยบายแน่นอนเป็นที่ยอมรับในรัฐภาคคือการเคลื่อนย้ายอินเดียนจากที่ที่ผู้คนตั้งถิ่นฐานออกของแม่น้ำมิสซิสซิปปี เช้าตั้งมั่นหน้าที่ที่ผู้คนตั้งถิ่นฐานของแม่น้ำมิสซิสซิปปีที่เป็นอาณาจักรและแคนชั่นในปัจจุบัน นายขายมีการดำเนินการในปี 1835 ในสมัยแอนดรู แจ็คลันด์

1.3 กฎหมายเพิ่มพิเศษอัตราภาษีสินค้าชาเข้าปี 1828 ทำลายจดหัน คвинชี อาร์มส์

กล่าวเด้ว่านช่วงสมัยจดหัน คвинชี อาร์มส์ พื้นที่ล้วนาที่อยู่ของรัฐทางเหนืออังกฤษกับการเป็นเขตอุตสาหกรรมผลิตสินค้าสำเร็จรูป มีผลทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทางเหนือต้องการให้รัฐบาลกลางให้การสนับสนุนคุ้มครองธุรกิจอุตสาหกรรม ด้วยการกำหนดอัตราภาษีสินค้าชาเข้าสูง เพื่อสกัดกั้นสินค้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศไม่ให้มีการนำเข้าหรือนำเข้าสหราชอาณาจักรมาได้น้อย การเรียกเก็บภาษีสินค้าชาเข้าในอัตราสูงนี้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับประโยชน์ แต่เกษตรกรทางตอนใต้และทางตะวันตกไม่พอใจและเสียประโยชน์ เพราะต้องเสียเงินเพิ่มมากขึ้นในการซื้อสินค้าหรือต้องถูกบังคับให้ซื้อสินค้าดังกล่าวที่ผลิตภายในประเทศด้วยความไม่เต็มใจ และต้องเสียตลาดผลิตผลเกษตรกรรมในต่างประเทศ คนอเมริกันทางใต้และทางตะวันตกต้องการให้รัฐบาลกลางลดอัตราการเรียกเก็บภาษีสินค้าชาเข้าและต้องการให้มีการค้าเสรีซึ่งความต้องการดังกล่าวขัดกับความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทางเหนือ

เหตุแห่งการออกกฎหมายเพิ่มพิเศษอัตราภาษีสินค้าชาเข้าปี 1828² : พอกจะสรุปได้ว่าเนื่องมาจากสหราชอาณาจักร 4 ประการสำคัญคือ ประการแรกผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทางเหนือคงการเรียกร้องให้รัฐบาลกลางเพิ่มพิเศษอัตราภาษีสินค้าชาเข้าให้สูง ประการที่สอง เพราะพระราชนักขงแจ็คสันรู้ดีถึงความขัดแย้งในเรื่องการกำหนดอัตราภาษีสินค้าชาเข้าระหว่างคนทางเหนือกับคนทางใต้และตะวันตกอีกฝ่ายหนึ่ง ประการที่สาม เพราะพระราชนักขงแจ็คสันต้องการทำการทำลายเสียงและศรัทธาคนอเมริกันที่มีต่อจดหัน คвинชี อาร์มส์ และประการที่สี่ เพราะพระราชนักขงแจ็คสันต้องการให้แอนดอร์ แจ็คสันได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่เจ็ดของสหราชอาณาจักร อเมริกาในการเลือกตั้งปลายปี 1828 ด้วยเหตุผลข้างต้นทั้งสี่ประการนี้เป็นผลให้พระราชนักขงแจ็คสันมีมติเห็นชอบเสนอกฎหมายเพิ่มอัตราภาษีสินค้าชาเข้าในสินค้าสำเร็จรูปและวัสดุคุณภาพในอัตราที่สูงมากต่อส่วนผู้แทนราษฎรในวันที่ 31 มกราคม 1828 สร้างความประหลาดใจและความพยายามอย่างมากแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทางเหนือ แต่สร้างความชื่นชมให้ครองแก่เกษตรกรทางใต้และตะวันตก 13 พฤษภาคม 1828 กฎหมายเพิ่มพิเศษอัตราภาษีสินค้าชาเข้ามีผลบังคับใช้ (The Protective Tariff Act 1828) เพราะความชื่นชมอย่างมากเป็นผลทำให้คนทางใต้และตะวันตกเรียก กฎหมายปี 1828 นี้ว่า The Tariff of Abomination Act 1828 คนทางใต้และทางตะวันตกเพิ่มความเกลียดชังจดหัน คвинชี อาร์มส์ และหันไปทำการลับสนุนแอนดอร์ แจ็คสันในการ

เลือกตั้งปี 1828

การต่อต้านกฎหมายเพิ่มพิกัดอัตราภาษีสินค้าข้ามชาติ 1828³ : สภาคาราไลนาได้ทำการประท้วงกฎหมายปี 1828 ในวันที่ 19 ธันวาคม 1828 ด้วย The South Carolina Exposition and Protest 1828 ตามข้อเสนอแนะและความคิดของจอห์น ชี แคลลูน เป็นผลให้คำประท้วงนี้ถูกเรียกว่า "The Calhoun's Doctrine 1828" โดยกล่าวว่า สหรัฐอเมริกาเกิดจากอเมริกันชนและรัฐบาลแห่งรัฐร่วมกันก่อตั้ง รัฐบาลกลางถูกกำหนดขึ้นภายหลังโดยการยินยอมของรัฐบาลแห่งรัฐ รัฐธรรมนูญปี 1787 ได้กำหนดขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของรัฐบาลกลางอย่างเด่นชัด งานบริหารล้วนกลางรัฐสภาซึ่งใช้อำนาจนิติบัญญัติต้องไม่ออกกฎหมายอันเป็นการแทรกแซงในกิจการและอำนาจของรัฐบาลแห่งรัฐอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญปี 1787 ที่กำหนดไว้ ก้าร์รัสกาผ่านกฎหมายซึ่งหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งรัฐไม่อนุรับได้ เพราะเห็นว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ รัฐบาลแห่งรัฐสามารถประกาศปฏิเสธไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวได้ นี่คือกฎหมายนั้นเป็นโมฆะไม่มีผลบังคับใช้ในรัฐนั้น ๆ (The Doctrine of Nullification) และก้าร์รัสกาแห่งรัฐล็อกว่าการอยู่ร่วมกับสหภาพต่อไปไม่ถาวรห้ารัฐบาลแห่งรัฐสามารถประกาศแยกตัวออกจากสหภาพได้ (The Doctrine of Secession) ว่าที่แคลลูนประกาศในนามคำประท้วงของภาคราษฎร์ปี 1828 เมื่อันกับมติเวอร์จิเนียปี 1798 ของเจมส์ เมดลัน และมติเคนทักกีปี 1798 ของโรนัลด์ เจฟเฟอร์สันที่พูดเกี่ยวกับลิทธิของรัฐครั้งก่อน อุดมสัมปันโนบันในการออกกฎหมายก็ต้นตนต่างด้าวและบ่องกันการกบฏปี 1798 รวมทั้ง เมื่อกับพูดเกี่ยวกับลิทธิของรัฐในการแยกตัวออกจากสหภาพเมื่อไม่อาจอยู่ร่วมกันได้ในการประชุมที่ฮาร์ท พอร์ต ปี 1812 ก่อนการสัมลงค์รานปี 1812 ไม่นาน

1.4 การเลือกตั้งปี 1828

การเลือกตั้งปี 1828 พรรคนีเซียนแนล รีพับลิกันส่งจอห์น ควินชี อุดมสัมปันโนเข้ารับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดี และริชาร์ด รัช (Richard Rush) ในตำแหน่งรองประธานาธิบดี พรรคเดวอนเดรติก สมาชิกของพรรคเดิมเรียกตัวเองว่าแจ็คโซนเนียน (Jacksonians) ได้ประกาศเรียกตนเองใหม่ย่างเป็นทางการว่า เดโมแครทิก (Democrats) ส่งแอนดรู แจ็คสันเข้ารับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดี และจอห์น ชี แคลลูน (John C.Calhoun) ในตำแหน่งรองประธานาธิบดี แจ็คสันได้รับการสนับสนุนจากคนอเมริกันทางใต้ ทางตะวันตก นิวยอร์กและ

เพนซิลเวเนีย ผลการมีมติของคณะผู้เลือกประธานาธิบดีในวันที่ 3 ธันวาคม 1828 ปรากฏว่า แอนดรู แจ็คสัน ชนะได้คะแนน 178 จอห์น ควินซี อาร์ดัมส์ ได้คะแนน 83

2. สหรัฐอเมริกากลายใต้การนำของแอนดรู แจ็คสัน 1829-1837

แอนดรู แจ็คสัน (Andrew Jackson 1767-1845) ชาวนิยม เซี่ยง จำกพรรค เดโมเคนติกคนแรก ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่ 7 ประจำปี 1829-1837 มิจ霍น ชี แคลหูน (John C. Calhoun) เป็นรองประธานาธิบดีในสมัยแรก และมาร์ติน แวน บูรน (Martin Van Buren) เป็นรองประธานาธิบดีในสมัยที่สอง แจ็คสัน สืบทอดอุดมการทางการเมืองของโทมัส เจฟเฟอร์สันและมีโอกาสปฏิบัติตามอุดมการดังกล่าวได้มากกว่าโทมัส เจฟเฟอร์สัน ดำเนินการเอง หลักสามประการที่แจ็คสัน ยึดมั่นอย่างเคร่งครัด ประการแรกคือการเมืองในระบอบประชาธิปไตย การปกครอง เป็นของประชาชน ด้วยความคิด นี้เป็นผลให้โอกาสให้สามัญชนอเมริกันได้มีส่วนร่วมในการบริหารประเทศมากกว่าในอดีต ประการที่สองคือการรวมตัวของสหภาพต้อง เป็นหนึ่งเดียวแท้แยกไม่ได้ ต้องรักษาไว้เพื่อความ เป็นประเทศสหรัฐอเมริกาอันมีค่ายิ่ง ประการที่สามคืออำนาจของประธานาธิบดีตามรัฐธรรมูญที่ 1787 เป็นผลให้แจ็คสันใช้อำนาจประธานาธิบดีอย่างเต็มที่มุ่ง เพื่อให้ประโยชน์เกิดแก่สามัญชน อเมริกัน ด้วยอุดมการทางการเมืองหลักทั้งสามประการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและ ก่อตั้งแบล็ก ไฟน์ ที่สำคัญประการหนึ่งคือการเปิดความสัมพันธ์ไม่ตรึงทางการทุตระหัวง ไทยกับสหรัฐอเมริกา ในปี 1833 ทรงกับรัฐэмมี่สันเดจ์พาร์น์ เกล้าเจ้าอยู่หัว

2.1 แอนดรู แจ็คสัน คือด้วยแทนสามัญชนอเมริกัน

ช่วงแรกของการสร้างชาติ นักการเมืองอเมริกันต่าง เห็นพ้องต้องกันว่าอำนาจการเมืองต้องอยู่ภายใต้การดำเนินการของนักการเมือง เท่านั้นตลอดจนผู้อำนวยการบริหารประเทศคือ ประธานาธิบดีที่ยกคนที่ผ่านมาล้วนมีคุณสมบัติครบตามที่นักการเมืองคาดหวัง ไม่ใช้มีการศึกษาตี มี ฐานะการเงินตี มาจากตระกูลตี และต่างมาจากรัฐที่มีฐานะทางเศรษฐกิจคือแมลซากซ์เชท และ เวอร์จิเนีย

ผลการเลือกตั้งปี 1828 แอนดรู แจ็คสันชนะ นับเป็นการเปลี่ยนแปลงต่างไปจาก อดีตคือ แจ็คสันเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่มาจากรัฐทางตะวันตกคือเทนเนสซี ฐานะทางครอบ

ครัวดัง เดิมนี้มากก่อน ต้องกำหนดเมื่ออายุได้ 14 ปี ทั้งไม่ใช่ครกูลนักการเมืองมาก่อน ด้วย ความพยายามศึกษาหาความรู้ความสามารถสำเร็จเป็นหนทางความและสร้างฐานะ เป็นเจ้าของที่ดินใน เทนเนสซี แจ็คสันยึดมั่นในอุดมการณ์ทางการเมืองของ荷姆ส์ เจฟเฟอร์สันนี้ให้พลบริษัทฯ เกิดแก่สามัญชนอเมริกัน เพาะส่งครามปี 1812 เปิดโอกาสให้แจ็คสันแสดงความสามารถนำ การรบที่นิวออร์ลีนส์และอังกฤษ แจ็คสันกล่าวเป็นวีระบูรุษในสายตาคนอเมริกัน เพาะรู้ถึง การร่วมทุจริตระหว่างจอห์น ควินซี ออดัมส์ กับเซนทรัล เคลล์ ในการเลือกตั้งปี 1825 แจ็คสัน แยกตัวออกจากพรรครีพับลิกัน ก่อตั้งพรรครีพับลิกันสืบทอดอุดมการณ์ทางการเมืองของ荷姆ส์ เจฟเฟอร์สัน เพาะกูหมายเพิ่มพิสดารต่อราชาชีสินค้าชาเข้าปี 1828 สร้าง ความเชื่โนกรธแคนแก่นทางใต้และคนทางตะวันตก ส่งผลลัพธ์ด้านห้ามทาสชนอเมริกันในสอง ภาคนี้หันมาให้การสนับสนุนแอนดอร์ แจ็คสันในการเลือกตั้งปี 1828 ด้วยมีคำวัญเด่นชัดของแจ็ค สันว่าห้ามทาสชนอเมริกันร่วมปกครองประเทศไทย

เหตุที่คนทางใต้ให้การสนับสนุนแจ็คสัน เพราะมั่นใจว่าแจ็คสันเข้าใจในปัญหาสองประ การของภาคใต้คือปัญหาทาส ซึ่งมีคนทางเหนือหัวรุนแรงต่อต้านการมีทาสทั้งต้องการให้มีการเลิก ทาส (abolitionists) เพาะประกอบเกษตรกรรมทาสคือสภากับหลักที่ต้องคงอยู่ในคืนแคน ทางใต้ ปัญหาอัตราภาษีสินค้าชาเข้าที่สูง เช่นกูหมายปี 1828 เป็นปัญหาที่สองของภาคใต้ คน ทางใต้ต้องการให้อัตราภาษีสินค้าชาเข้าลดลง เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มรายได้เพาะผลผลิตผลเกษตร กรรมส่วนใหญ่ส่งจำหน่ายยังตลาดทางยุโรป และเพื่อเป็นการลดการจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าจาก ต่างประเทศได้แก่สินค้าสำเร็จรูป และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำเกษตรกรรม

เหตุที่คนทางตะวันตกให้การสนับสนุนแจ็คสัน เพราะมั่นใจว่าแจ็คสันเข้าใจในปัญหา สามประการของภาคตะวันตกคือปัญหาอัตราภาษีสินค้าชาเข้าที่สูง เช่นที่คนทางใต้ไม่พอใจ ปัญหา ราคาที่ติดต่อวันตကเป็นปัญหาที่สองคือต้องการให้ราคาน้ำดื่นลดลงหรือถูกเพื่อเป็นการง่ายในการซื้อ เข้าด้วยมั่น คนทางตะวันตกส่วนใหญ่แล้วมีฐานะยากจน มากเพื่อสร้างฐานะโดยแท้จริง ปัญหาการ ต่อต้านรวมตัวของอินเดียน เป็นปัญหาที่สามที่คนทางตะวันตกหวัง เป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการดูแลคุ้ม ครองจากกองกำลังทหารของรัฐบาลกลาง

คนทางใต้และทางตะวันตกหวัง เป็นอย่างยิ่งว่าแจ็คสันเข้าใจในปัญหาดัง ได้กล่าวมา ข้างต้นแล้ว เป็นอย่างดี และทั้งหวังต่อไปว่าแจ็คสันจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้เพาะ

มันจว่าเจ็คสันบริหารประ เทศโดยสืบทอดอุดมการณ์ทางการเมืองของโรมัสเจพเพอร์สัน ที่ทำทุก วิถีทาง เพื่อให้ประ ไซชน์เกิดแก่สามัญชนอเมริกัน ในทางปฏิบัติเจ็คสันได้แสดงตนเด่นชัดว่า เป็นตัว แทนสามัญชนโดยแท้จริง โดยการกล่าวตัวเองกับรัฐสภาและศาลฎีกาเพื่อรักษาผลประโยชน์ของคน อเมริกันในนามของสามัญชนอเมริกัน (Common Man)

2.2 ระบบพากห้อง⁵

เพราะแอนครู แจ็คสันมีความคิดว่าสามัญชนอเมริกันควรมีส่วนร่วมในการบริหารประ เทศโดยไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาดี มาจากตระกูลดีหรือมั่นคงร่ำรวย ด้วยความคิดนี้ระบบพาก ห้อง (The Spoils System) ถูกนำเข้าสู่การเมืองอเมริกันอย่าง เด่นชัด เมื่อเจ็คสันบริหาร ประเทศ

ระบบพากห้อง เป็นพัฒนาระบบทั่วไปของการเมือง เกิดขึ้นเมื่อพระองค์การเมืองใหม่ได้รับชัย ชนะ ผู้นำพรรคระ ได้รางวัลแก่สมาชิกพรรครหรือผู้สนับสนุนพรรครด้วยการแต่งตั้งพระพากของคน ที่คำแหงหน้าที่ต่าง ๆ ในทางปฏิบัติแจ็คสันปลดเจ้าหน้าที่ซึ่ง เป็นสมาชิกพรรครองข้ามที่ไม่ได้ทำการ สนับสนุนหรือคัดค้านการดำเนินงานหรือมีอุดมการทางการเมืองต่างจากแจ็คสันออกจากตำแหน่ง และแต่งตั้งพระพากเข้าดำรงตำแหน่งแทนที่โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม สमและความสามารถของ บุคคลนั้น ๆ ว่าจะสามารถปฏิบัติงานได้ดีหรือไม่ด้วยระบบพากห้องผลปรากฏว่าแจ็คสันปลดเจ้าหน้า ที่ที่นี่ในห้าอกรากตำแหน่ง การปลดเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นเจ็คสันให้เหตุผลว่า เพื่อพัฒนาการ ปกครองให้ดีขึ้นโดยให้อ่ายุ้งเยาว์ได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ผู้ดำรงตำแหน่งนาน ๆ จะ สามารถใช้ตำแหน่งและอำนาจที่มีอยู่สร้างฐานะให้มั่นคงพร้อมทั้งสร้างอิทธิพลทางการเมืองได้และ ทั้งอาจจะทำให้ล้มตัวไปร้าวรากการนั้นเป็นผู้รับใช้ประชาชนเผ่าเชื้อ เป็นนายประชาชน ด้วยเหตุผล ดังกล่าวบรรดาเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้ง เข้ามาใหม่ล้วนหาความจงรักภักดีและสนับสนุนการบริหาร งานของแจ็คสัน

2.3 คดีปรีกษาพิเศษ⁶

เพื่อให้รัฐบาลเข้าถึงประชาชน รู้ปัญหาอย่างถ่องแท้และให้ประ ไซชน์เกิดแก่ สามัญชนอเมริกันแอนครู แจ็คสันเลือกบุคคล 5 นาย เป็นที่ปรึกษาพิเศษประกอบด้วยไอแซค ฮิล (Isace Hill) เป็นวุฒิสมาชิก และบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ชื่อของนิว แยมเซียร์ ดัฟ กรีน (Duff Green) บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ชื่อของอาชิงตัน ฟรานซิส พี แบล (Francis P.

Blair) บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ชื่อของวาร์ชัน วิลเลียม บี. ลูวิส (William B. Lewis) ผู้ตรวจสอบบัญชีสำนักงานของกระทรวงการคลัง และ อัมโมส เค็นดอล (Amos Kendall) ผู้ตรวจสอบบัญชีสำนักงานของกระทรวงการคลัง ผ่านครองข้ามของเจ็คสันเรียกคดีที่ปรึกษาพิเศษนี้ว่า คิกเซ็น คาบีเน็ท (Kitchen Cabinet) เพราะคณะบุคคลดังกล่าวเข้าทำเนียบมาด้วยประดุจเฉพาะด้านหลังของทำเนียบมา และการปรึกษาหารือกันนั้นเป็นความลับ คณะที่ปรึกษาพิเศษมีอิทธิพลต่อเจ็คสันในการบริหารประเทศมากกว่าครรภ์รัฐบาลจริง ๆ

2.4 เพชรปักษาและแก้ไขกฎหมายเพิ่มพิสดารภาษีสินค้าขาเข้าในปี 1828

ต้นศตวรรษที่ 19 เพරารัฐทางเหนือประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ต้องการหัวรัฐบาลกลางตั้งกำแพงภาษีสินค้าขาเข้าให้สูง เพื่อบังบังสินค้าอเมริกันจากคู่แข่งต่างชาติ ขณะเดียว กันรัฐทางใต้ประกอบเกษตรกรรม ต้องการหัวรัฐบาลลดกำแพงภาษีสินค้าขาเข้าให้ต่ำเพื่อจะได้ซื้อสินค้าต่างประเทศในราคาต่ำกว่าสินค้าอเมริกันและตลาดต่างประเทศคงการรับซื้อผลิตผลเกษตรกรรม แต่เพาะการเลือกตั้งจะมีในปลายปี 1828 พวกรองเจ็คสันต้องการทำลายศรัทธาของคนอเมริกันที่จะมีต่อจอห์น ควินซี ออดัมส์ และต้องการหัวแอนดรู แจ็คสันจะการเลือกตั้งด้วยเสียงลงสนับสนุนของคนอเมริกันจากภาคตะวันตก และภาคใต้ พวกรองเจ็คสันในรัฐสภามาได้ให้การเห็นชอบในการออกกฎหมายเพิ่มพิสดารภาษีสินค้าขาเข้าในอัตราสูงมากปี 1828 (The Protective Tariff Act 1828) มีผลบังคับใช้ในวันที่ 13 พฤษภาคม 1828 คนทางเหนือพอใจ เพราะได้รับประโยชน์จากการห้ามนำเข้าสินค้าจากภายนอก แต่คนทางใต้ขึ้นมาก

การตอบโต้นำโดยสภาカラโอลนาได้ด้วยคำอธิบายและคำประท้วง (The South Carolina Exposition and Protest 1828) ในวันที่ 19 ธันวาคม 1828 ปลายสมัยของจอห์น ควินซี ออดัมส์สรุปได้ส่องประทีนสำคัญคือรัฐบาลแห่งรัฐสามารถปฏิเสธและไม่ยอมให้กฎหมายมีผลบังคับในรัฐของตน (The Doctrine of Nullification) และรัฐบาลแห่งรัฐสามารถประกาศแยกตัวออกจากรวมกับสหภาพได้ถ้าเห็นว่าอยู่ต่อไปไม่ก้าวหน้า (The Doctrine of Secession) ทั้งนี้จอห์น ควินซี ออดัมส์ไม่ได้ตอบโต้ทักษิของควรไล่นำได้อย่างใด

4 มีนาคม 1829 แอนดรู แจ็คสันเข้าบริหารประเทศ รัฐบาลกลางและรัฐสภาเร่งดำเนินการแก้ไขกฎหมายเพิ่มพิสดารภาษีสินค้าขาเข้าปี 1828 เพราะผู้บันทึกความคืบเครียด

ลุก浪มาในที่นี่แล้วนี่ที่ค่าราไอลนาตัวจะนำรัฐทางตัวแยกตัวออกจากสหภาพ เพราะมันใจว่ารัฐส่วน
ใช้อำนาจเกินขอบเขตและรัฐบาลแห่งรัฐมีอำนาจมากกว่ารัฐบาลกลาง ถ้ารัฐบาลแห่งรัฐต่างหากัน
แยกตัวออกจากสหภาพได้สำเร็จ สหรัฐอเมริกาจะกลายเป็นชาติเล็ก ๆ ความสามัคคีและความ
เป็นปึกแผ่นทางการเมืองการทหารจะไม่มี อังกฤษ และฝรั่งเศสซึ่งจ้องยึดครองดินแดนอเมริกาอยู่
แล้วต้องเร่งส่งกำลังยึดครองดินแดนที่เหลืออยู่ อันจะเป็นการสิ้นสุดความเป็นสหัฐอเมริกา ซึ่ง
รัฐบาลกลางและคนทางเหนือยอมให้เป็นเช่นนี้ไม่ได้

การอภิษายเรื่องลิทธิ์ของรัฐบาลแห่งรัฐระหว่างเดเนี่ยล เวบสเตอร์กับโรเบอร์ต
วาย เอ็น : ระหว่างวันที่ 19-27 มกราคม 1830 ว่าที่แคลร์กในนามคำประท้วงของราไอลนา
ได้ถูกนำเข้าสู่รัฐสภาเพื่ออภิษายและหาแนวทางแก้ไข จอห์น ชี. แคลร์กผู้ซึ่งเป็นสำนักงาน
แทนผู้ทรงประชานาธิบดีไม่มีลิทธิ์อภิษายเป็นได้เพียงผู้พูด วุฒิสมาชิกจากราไอลนาตัวคือโรเบอร์ต
วาย. เอ็น (Robert Y. Hayne) เป็นผู้นำเสนอและพูดในนามคำประกาศได้แก่ล่าวข้อความลิทธิ์ของรัฐ
บาลแห่งรัฐว่ามีมากกว่าและเหนือกว่าลิทธิ์ของรัฐบาลกลาง หากรัฐบาลแห่งรัฐถูกรัฐบาลกลาง
และรัฐส่วนใช้อำนาจแทรกแซง กินขอบเขตจากที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ รัฐบาลแห่งรัฐมีลิทธิ์ประ
การแยกตัวออกจากกรรมกับสหภาพ เดเนี่ยล เวบสเตอร์ (Daniel Webster) วุฒิสมาชิก
จากนิวแฮมเชียร์ ผู้มีมติในอ่านใจและลิทธิ์ของรัฐบาลกลางมีมากกว่าและเหนือรัฐบาลแห่งรัฐ
ไว้ก่อนล่าวตอบว่า เสรีภาพและสหภาพต้องคงอยู่ตลอดไป ต้องเป็นหนึ่ง และไม่มีการแบ่งแยก
(Liberty and Union now and forever, one and inseparable)⁷ คำกล่าวที่ทำให้คนอเมริกันได้คิด ความตึงเครียดลดลง สภาพการณ์ค่อยคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นเป็นลำดับชั้วยะ
หนึ่ง

เพื่อลดความตึงเครียดระหว่างคนทางเหนือและทางใต้ ตลอดจนต้องการสร้าง
ความพอใจแก่คนทางใต้ รัฐส่วนนำกฎหมายพิกัดอัตราภาษีสินค้าขาเข้าปี 1828 มาทบทวนแก้ไข
ผลคือนวันที่ 14 กรกฎาคม 1832 รัฐส่วนประกาศยกเลิกกฎหมายปี 1828 และประกาศใช้กฎหมาย
พิกัดอัตราภาษีสินค้าขาเข้าปี 1832 (The Protective Tariff Act 1832) กำหนด
ลดการเริ่กเก็บภาษีสินค้าขาเข้าต่ำกว่าปี 1828 เล็กน้อย

ราไอลนาตัวประท้วงเป็นครั้งที่สองในปี 1832⁸ : นานวันที่ 24 พฤศจิกายน รา
ไอลนาตัวจัดการประชุมที่เมืองโคลัมเบียเพื่อร่วมกันพิจารณากฎหมายเพิ่มพิกัดอัตราภาษีสินค้าขาเข้า

ปี 1832 พนว่าอัตราการเรียกเก็บภาษีสินค้าขาเข้าปี 1832 ลดลงจากปี 1828 เพียงเล็กน้อย เท่านั้น คาดาราโอลนาได้และ เกษตรกรทางใต้ซึ่งประกอบเกษตรกรรมไม่ได้รับผลประโยชน์จากการหมายปี 1832 แต่อย่างใด พร้อมกันนี้ได้ร่วมกันร่างคำประกาศว่ากฏหมายพิเศษอัตราภาษีสินค้าขาเข้าปี 1832 เป็น福音ไม่มีผลบังคับใช้ในคาดาราโอลนาตี รวมทั้งปฏิเสธอำนาจของรัฐบาลกลางในคาดาราโอลนาให้ด้วย 27 พฤศจิกายน 1832 สภากฎาราโอลนาให้การยอมรับในการประกาศว่า กฏหมายพิเศษอัตราภาษีสินค้าขาเข้าปี 1832 เป็น福音ในคาดาราโอลนาตี และถ้ารัฐบาลกลางยังคงบังคับใช้กฏหมายปี 1832 ในคาดาราโอลนาตี คาดาราโอลนาจะแยกตัวออกจากสหภาพในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1833 (The Ordinance of Nullification 1832)

ตอนครุ แจ็คสันเน้นให้การยอมรับว่ากฏหมายพิเศษอัตราภาษีสินค้าขาเข้าปี 1832 คงการเรียกเก็บภาษีสินค้าขาเข้าในอัตราสูงและคนทางใต้เสียประโยชน์จริง แต่พระเจ้าลัน มีความจงรักภักดีต่อสหภาพ ต้องการเห็นความเป็นหนึ่งเดียวของชาติ ไม่ต้องการให้มีการแบ่งแยก จากการประกาศของสภากฎาราโอลนาตีในวันที่ 27 พฤศจิกายน 1832 แจ็คสันแนใจว่า คาดาราโอลนาตีเมืองนาแอนช์จะแยกตัวออกจากสหภาพ การเตรียมการรับสภากฎาราโอลนาจะแก้ไข กฏหมายปี 1832 ต้องเร่งดำเนินการ เริ่มด้วยสั่งให้เตรียมพร้อมด้านกองกำลังทหารเพื่อปราบปรามที่ท่าเรือชาล์ตัน เรียกร้องให้รัฐสภาริบจากบทหนังกฏหมายปี 1832 เพื่อลดอัตราภาษี สินค้าขาเข้าลงอีก และในวันที่ 10 ธันวาคม 1832 ประกาศเตือนคาดาราโอลนาตีมาที่ต่อต้านรัฐ สภากลายการประท้วงค่าอากรกฏหมายปี 1832 เป็น福音ในคาดาราโอลนาตี และการแยกตัวออกจากสหภาพด้วยกองกำลังทหารถือเป็นการกฎหมาย (The Proclamation to the People South Carolina) แต่พระคาดาราโอลนาตียังคงเตรียมพร้อมด้านกองกำลังรอการแยกตัวออกในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1833 ตามคำประกาศเป็นผลให้วันที่ 16 มกราคม 1833 รัฐสภาริบกฏหมายเตรียมพร้อมด้านกองกำลัง (The Force Bill 1833) กำหนดมอบอำนาจแก่ประธานาธิบดีเพื่อ ดำเนินการปราบปรามคาดาราโอลนาตีและรักษาความสงบภายในประเทศ

เยนรี เคลล์ได้เข้ามาประนีประนอมกรณีพิพาทธระหว่างคาดาราโอลนาตีกับรัฐบาลกลาง และรัฐสภากลายการเสนอรัฐสภาให้ลดอัตราภาษีสินค้าขาเข้าลงในทุก ๆ ปีเป็นเวลา 10 ปีตั้งแต่นั้นไป ด้วยข้อเสนอี้เป็นผลให้วันที่ 27 มกราคม 1833 รัฐสภาริบกฏหมายประนีประนอมการ เก็บภาษี (The Compromise Tariff Act 1833)⁹ กำหนดลดอัตราภาษีกับสินค้า

เข้าลงเป็นลำดับในทุก ๆ ปีเป็นเวลา 10 ปี และเมื่อถึงปี 1843 อัตราภาษีลินค์ชาเข้าจะ เที่ยบเท่ากับครั้งปี 1816 กว่าหมายประนีประนอมปี 1833 สร้างความพ่อใจแก่เกษตรกรทางใต้และ คาดาระลนาใต้ 15 มีนาคม 1833 ลูกค้ารายรานาได้ประกาศยกเลิกคำประกาศครั้งวันที่ 27 พฤษภาคม 1832 และรัฐสภาประกาศยกเลิกกฎหมายเริ่มพร้อมค้านกำลังปี 1833 ในวันที่ 18 มีนาคม 1833

สรุปได้ว่าการกำหนดอัตราภาษีลินค์ชาเข้าเป็นอีกสาเหตุที่นำไปสู่ความแตกแยก ระหว่างคนอเมริกันภาคเหนือที่ประกอบอุตสาหกรรมกับคนอเมริกันภาคใต้ที่ประกอบเกษตรกรรมนอกเหนือจากปัญหาการมีทรัพยากรสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามกฎหมาย ประนีประนอมการเก็บภาษีปี 1833 นี้ส่วนอย่างมากในอันช่วยยืดระยะเวลาการเกิดสังคมกลางเมืองอเมริกัน

2.5 ขยายดินแดนและวันตก

การขยายดินแดนและวันตกในสมัยแอนดรู แจ็คสัน มีประเด็นสำคัญต้องกล่าวถึง 3 ประเด็นคือ การจัดสรรดินแดนและวันตก การเคลื่อนย้ายอินเดียน และรัฐเกิดใหม่

ก. การจัดสรรดินแดนและวันตก เพราะคนทางตะวันตกไม่อาจ住ในภูมายที่ดินปี 1820 ซึ่งกำหนดจัดสรรที่ดินเป็นแปลงละ 80 เอเคอร์ กำหนดขาย เอเคอร์ละ \$1.25 คนทางตะวันตกต้องการที่จัดสรรที่ดินเป็นแปลงพอเหมาะสม ผ่อนจ่ายค่าที่รระยะยาวและราคาที่ดินถูกด้วยเหตุผลดังกล่าวในวันที่ 29 พฤษภาคม 1830 รัฐ娑อาออกกฎหมายที่ดินปี 1830 (The Pre-emption Act 1830)¹⁰ กำหนดจัดสรรที่ดินเป็นแปลง ๆ ละ 60 เอเคอร์ (เท่ากับ 1 ใน 4 ของเซชั่น) ขายราคาเอเคอร์ละ \$1.25 แก่ผู้เข้าตั้งมั่นและเกษตรกรที่ปลูกผ้ายิ่งพืชหลัก การจ่ายค่าที่ดินจะเก็บหลังเก็บเกี่ยวผลผลิตปีแรก กฎหมายที่ดินปี 1830 สร้างความพ่อใจแก่คนทางตะวันตกและเกษตรกรทางใต้ แต่คนทางเหนือไม่อาจ เพราะจากการกำหนดราคาก่อให้เกิดความขัดแย้ง ข้อกำหนดนี้เป็นผลให้คนงานงานร่องงานอุตสาหกรรมทางเหนือพากันออกจากงานหลัง ไฟลสูติดนแดนและวันตก ปัญหาการขาดแคลนแรงงานมีขึ้นเป็นลำดับ

ข. การเคลื่อนย้ายอินเดียน¹¹ แจ็คสันมีนโยบายอพยพอินเดียนทั้งหมดจากดินแดนที่ตั้งตระหง่านของแม่น้ำมิสซิสซิปปีเข้าตั้งมั่นมาที่ในเขตส่วนบนดินแดนที่ตั้งตระหง่านของแม่น้ำมิสซิสซิปปี (The Removal Act of 1830) ตัวกฎหมายปี 1830 กำหนดจัดสรรเงินเพื่อ

ดำเนินการสอนนวยบายดังกล่าว การอพยพอันเดียนมุง เพื่อให้คนอเมริกันได้เข้าครอบครองที่ดินที่อุดมสมบูรณ์ของอินเดียน เพื่อควบคุมอินเดียนอย่างใกล้ชิด ตลอดจนลดการพิพากษาระหว่างอินเดียนกับคนอเมริกันชายแดน อินเดียนส่วนใหญ่ยอมปฏิบัติตามโดยตัวเองแต่อินเดียนในเดินแಡนทางใต้ห้ามขัดขืน เพราะมีความรักและผูกพันในถิ่นที่อยู่อาศัย เป็นคดีท้องที่ศาลฎีกาซึ่งขาดทุนกรีอินเดียนเผ่าเชโรกี (Cherokee) กับรัฐบาลจอร์เจียในปี 1831 เรื่องเกิดขึ้นในปี 1828 เมื่อสภาจอร์เจียผ่านกฎหมายตัดสิทธิ์การถือครองที่ดินของเชโรกีในจอร์เจีย เชโรกีประท้วงอ้างว่าในอดีตรัฐบาลแห่งรัฐไม่มีสิทธิ์ประกาศข้อตกลงของรัฐบาลกลางกับเชโรกีเป็นโมฆะ จอร์เจียกลับปฏิบัติต่อเชโรกี เพราะด้วยวิธีการน้อะลางมาและมิลซิลชิบปีได้ยึดครองที่ดินของอินเดียนเผ่าช็อคทว (Choctaw) และชิกากาซอ (Chickasaw) ตั้งสำเร็จมา ก่อน คติระหว่างเชโรกีและจอร์เจียถูกนำสู่ศาลฎีกาซึ่งดำเนินปี 1831 ศาลฎีกามีคำสั่งให้เชโรกีออกจากจอร์เจียเข้าด้วยมั่นหน่านเขตส่วนและให้จอร์เจียเข้าครอบครองดินแಡนของเชโรกีด้วยคำตัดสินนี้สร้างความขึ้นแก่เชโรกีมาก ก่อนล้านสมัยของแอนดอร์เรียคสัน แจ็คสันอินเดียนแห่งชาติทั้งหมดวันออกของแม่น้ำมิลซิลชิบปีได้แก่เผ่าครีค (Creek) เชโรกี ช็อคทว และชิกากาซอ ต้องอพยพเข้าด้วยมั่นในดินแಡนแห่งชาติทั้งหมดของแม่น้ำมิลซิลชิบปี สำหรับอินเดียนที่ต้องด้านต้องใช้กองกำลังทหารปราบปรามมีสองครั้ง ครั้งแรกในปี 1832 ระหว่างกองกำลังทหารกับอินเดียนเผ่าฟ็อก (Fox) และเพ่าแซค (Sauk) ในเดินแಡนวิสคอนเซนและดินแಡนอีลโนยช่วง เดือนเมษายน-สิงหาคม ผลคืออินเดียนสองเผ่าพ่ายแพ้ยอมอพยพออกจากพื้นที่ดังกล่าวด้วยตัวเอง ครั้งที่สองในปี 1835 ระหว่างกองกำลังทหารกับอินเดียนเผ่าเซมินอล (Seminole) ในพื้นที่ดินแಡนวิสคอนเซน

ค. รัฐเกิดใหม่ ในช่วงการบริหารพระเทศของแจ็คสันมีรัฐเกิดใหม่ทางตะวันตกสองรัฐคือ อะคันซอ เข้ารวมกับสหภาพเป็นรัฐที่ 25 ในปี 1836 ในกลุ่มรัฐมีการมิชแกนเข้ารวมกับสหภาพเป็นรัฐที่ 26 ในปี 1837 ในกลุ่มรัฐเสรี นอกจากนี้รัฐบาลกลางยังได้เข้าจัดสรรงบดีดินนาเดินแಡนวิสคอนเซน ชน งานปี 1836

2.6 ไม่ต่ออายุธนาคารชาติสัญญาร่วม

ในปี 1816 สมัยเจมส์ เมติสัน รัฐบาลผ่านกฎหมายจัดตั้งธนาคารชาติหรือธนาคารแห่งสหรัฐอเมริกาสมัยที่สอง เพื่อออมเงินและจัดระเบียบการเงินของประเทศ อายุ

การดำเนินงานของธนาคารชาติสิบปีคือจะหมดในปี 1836 ในช่วงเวลาดังกล่าว (1816-1836) ธนาคารชาติควบคุมการเงินและทั้งควบคุมธนาคารแห่งรัฐทางตะวันตกและทางตอนใต้อีกด้วยไม่ยอมให้ปล่อยเงินกู้เกินทุนสำรองที่มีอยู่ในธนาคาร เป็นผลให้เกษตรกรทางตะวันตกและทางใต้ไม่พอใจจำนวนรายได้ของธนาคารชาติ เพราะไม่สามารถกู้ยืมเงินเพิ่มหรือต่อสัญญาเงินกู้ได้อีกทั้งได้คำหนี้ธนาคารชาติว่าจำกัดขอบเขตอำนาจการดำเนินงานของธนาคารแห่งรัฐและธนาคารท้องถิ่น

แอนดรู แจ็คสัน ต่อต้านและปฏิเสธการจัดตั้งธนาคารชาติในปี 1832¹² เหตุผลที่แอนดรู แจ็คสันต้องปฏิเสธการจัดตั้งธนาคารชาติสมัยที่สามเนื่องมาจากแอนดรู แจ็คสันมีความคิดเห็นเช่นเดียวกันกับทอมัส เจฟเฟอร์สันที่ว่ารัฐสภาซึ่งอำนาจเกินขอบเขตในการกำหนดจัดตั้งธนาคารชาติซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญปี 1787 นายทุนทางเหนือเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมอเมริกาที่ได้รับผลกระทบจากการจัดตั้งธนาคารชาติ เพราะถือหุ้นส่วนใหญ่ของธนาคารชาติ การมีบทบาททางการเงินหมายถึงการมีบทบาททางการเมืองด้วย ธนาคารชาติผูกขาดการกำหนดนโยบายการเงินของชาติ เพียงผู้เดียวซึ่งคงจะผู้บริหารธนาคารคือนายทุนทางภาคเหนือ ทั้งนี้แอนดรู แจ็คสันได้แสดงเจตนาณ์เด่นชัดว่าจะใช้อำนาจประธานาธิบดีขึ้นบัญการต่ออายุธนาคารชาติสมัยที่สาม มีผลสร้างความไม่พอใจแก่ผู้สนับสนุนการมีธนาคารชาตินำโดย เฮนรี เคลลี่ เดเนียล เบลสเตอร์ และคนทางเหนือ

ธนาคารชาติจะหมดอายุในปี 1836 แต่เพรากการเลือกตั้งจะมีในปลายปี 1832 เฮนรี เคลลี่ ผู้ได้รับการเสนอชื่อจากพรรคนิสันแนล ริพบลิกันให้ลงรับการเลือกตั้งงานตำแหน่งประธานาธิบดี ที่นั่นเป็นจังหวะดีในอันจะนำเรื่องการต่ออายุธนาคารชาติสมัยที่สามเป็นประเด็นสำคัญเรียกเสียงสนับสนุนจากคนทางเหนือด้วยการเร่งดำเนินการต่ออายุธนาคารชาติ การร่างกฎหมายต่ออายุธนาคารชาติสมัยที่สามเสร็จล้วนในเดือนกุมภาพันธ์ 1832 รัฐสภาให้การยอมรับใน การต่ออายุธนาคารชาติตัวอย่างกฎหมายธนาคารชาติในวันที่ 3 กรกฎาคม 1832 คงเหลือเพียงการลงนามเห็นชอบของประธานาธิบดี อันจะเป็นผลยืนยันการจัดตั้งธนาคารชาติสมัยที่สามได้เมื่อหมดภาระงานปี 1836 แต่เพรากแอนดรู แจ็คสันไม่สนับสนุนการมีธนาคารชาติดังนั้นในวันที่ 10 กรกฎาคม 1832 ได้ใช้สิทธิขึ้นบัญชากฎหมายดังกล่าว

ระหว่างการหาเสียงในช่วงครึ่งหลังของปี 1832 เอเนรี่ เคลล์ ในการพิรบูรณ์แล้ว รัฐลิเก้น กล่าวได้ถูกต้อง เมริกันในภาคเหนือว่า ถ้าได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีจะต่ออายุธนาคารชาติ คงทาง เนื่องจากน้ำที่การสนับสนุนเอเนรี่ เคลล์ ขณะเดียวกัน แอนดรู แจ็คสัน ในนามพรรครีพับลิกันถายืนยันแข็งกร้าวว่าจะตัดด้านการจัดตั้งธนาคารสมัยที่สาม มีผลเป็นที่พอใจแก่คนเมริกันในภาคตะวันตกและภาคใต้ ผลการนับคะแนนการเลือกตั้งปี 1832 คือ แอนดรู แจ็คสัน ชนะทั่วทั้น นั่นย่อมหมายความเด่นชัดว่าธนาคารชาติสมัยที่สามไม่อาจก่อตั้งได้ แห่งวันปี 1836

แอนดรู แจ็คสัน ปฏิบัติการลดบทบาทธนาคารชาติ¹³ ในสมัยที่สองของแจ็คสันนับจากปี 1833 เป็นต้นไป แจ็คสันปฏิบัติการบันทอนอำนาจและอิทธิพลด้านการเงินของธนาคารชาติด้วยการสั่งให้รัฐมนตรีกระทรวงการคลังทยอยถอนเงินฝากของรัฐบาลกลางออกจากธนาคารชาติ และนำเงินดังกล่าวฝากไว้ในธนาคารแห่งรัฐทางตะวันตกและทางใต้ที่แจ็คสันมั่นใจว่าจะรักภักดีต่อ แจ็คสันและพรรครีพับลิกัน ผู้ยึดงัชามเรียกธนาคารแห่งรัฐรับฝากเงินี้ว่า เพ็ท แบงค์ (Pet Bank) เงินฝากของรัฐบาลกลางในธนาคารชาตินับวันลดจำนวนลง อย่างไรก็ตามธนาคารชาติคงดำเนินการเรื่อยมาถึงปี 1836 เมื่อสิ้นาระ ชื่อธนาคารชาติ (Bank of the United States) คงรู้จักกันเพียงในนามธนาคารศรีรัฐอเมริกาแห่ง เพนซิลเวเนีย (The Bank of the United States of Pennsylvania)

2.7 เศรษฐกิจการเงินเดือด

เป็นที่ทราบกันแล้วว่าในปี 1832 แอนดรู แจ็คสันยังขึ้นการต่ออายุธนาคารชาติ และนับจากปี 1833 เป็นต้นมา แจ็คสันสั่งถอนเงินฝากของรัฐบาลกลางออกจากธนาคารชาติ นำเงินดังกล่าวฝากไว้ในธนาคารของรัฐทางตะวันตก (Pet Banks)

ภาวะเศรษฐกิจการเงินในด้านสมัยที่สองของแจ็คสัน (1833-1837) เป็นไปด้วยดีรายได้ของชาติเกิดจากการขายที่ดินทางตะวันตกและเก็บภาษีสินค้าเข้าเป็นผลให้ในเดือนกรกฎาคม 1835 แจ็คสันลงนามจ่ายหนี้ลินของชาติงวดสุดท้าย และทั้งได้รับแจ้งจากกระทรวงการคลังว่ามีเงินเหลือสะสมอยู่อีก \$5 ล้าน ด้วยเงินจำนวนนี้รัฐบาลมีตัวจ่ายเงิน \$5 ล้าน แก่รัฐบาลแห่งรัฐในรูปของหักมูลค่าในทางปฏิบัติในปี 1837

ในปี 1836 ธนาคารแห่งชาติมีความคล่อง ไม่มีหน่วยงานใดควบคุมจัดระเบียบ การเงินของประเทศไทย ธนาคารแห่งรัฐทางด้วยวันที่ก่อตั้งมีเงินของรัฐบาลกลางนำพาไว้เป็นทุน และต่างคาดการณ์ว่าจะได้รับเงินกู้จำนวนมหาศาลอีกในปี 1837 ด้วยเหตุผลทั้งสามประการธนาคารแห่งรัฐทางด้วยวันที่ก่อตั้งส่วนใหญ่ต่างพากันพิมพ์ฉบับตรองรัฐถอนกมาเป็นจำนวนมากเกินทุนสำรองที่มีอยู่ในธนาคาร และปล่อยยังนับตรองรัฐดังกล่าวแก่ผู้กู้อย่างง่ายดาย ผู้กู้นำเงินกู้ไปใช้เพื่อการซื้อที่ดินเก็งกำไร ลงทุนในกิจการขยายเส้นทางคมนาคม เช่นสร้างถนนและชุดคลองด้วยหวังผลกำไรตอบแทนในภายหลัง

จากการเข้าสำรวจฐานะและความมั่นคงด้านการเงินของธนาคารแห่งรัฐโดยเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลังพบว่าธนาคารส่วนใหญ่ทางด้วยวันที่ก่อตั้งและวันที่ก่อตั้งมีฐานะการเงินไม่มั่นคง เพราะมีเพียงเงินหรือทุนคงค้ำมูลค่า \$1 ค้ำนับต่ำมูลค่า \$10 ถึง \$12 เท่านั้น อันจะมีผลทำให้ค่าของเงินตราตกลงจากที่กำหนดไว้และภาวะเงินเพื่อเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

แอนดรู แจ็คสัน สถาปัตยการเงินเพื่อ¹⁴ เพราะมีการขยายตัวมากเกินขอบเขตในธุรกิจที่ดิน และการร่ำลงทุนอย่างมากในธุรกิจเพื่อการพัฒนาภายนอกประเทศ ภาวะเงินเพื่อประกอบเด่นชัด เป็นปัญหาหนักก่อนลึ่งสมัยแจ็คสันไม่นาน แจ็คสันเชื่อในค่าของเงินตราที่เป็นทองคำ และโลหะเงินมากกว่าค่าของเงินที่เป็นกระดาษธนบัตร เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินเป็นผลลัพธ์ในวันที่ 11 กรกฎาคม 1836 แจ็คสันประกาศให้กระทรวงการคลังผู้รับผิดชอบในการรับเงินค่าที่ดินรับเป็นทองคำและโลหะเงินแทนธนบัตร (The Specie Circular 1836) ด้วยคำประกาศนี้ทำให้การขายที่ดินตกลง พระน้อยคนนักที่จะมีทองคำหรือโลหะเงินอยู่ในครอบครอง ขณะเดียวกันผู้มีธนบัตรอยู่ในครอบครองต่างพากันนำธนบัตรรายธนาคารแห่งรัฐที่ออกเป็นทองคำหรือโลหะเงินแต่ธนาคารแห่งรัฐเองไม่มีทองคำหรือโลหะเงินในครอบครอง เช่นกันคง มีก็เพียงธนบัตรเมื่อเงินเช่นประชาชน ผลที่ปรากฏคือธนาคารแห่งรัฐเริ่มบิดกิจการหรือหยุดกิจการซื้อขายนานับจากต้นปี 1837

2.8 ที่ดินธนาคารค้าคันอังคฤษในปี 1830

นายหลังลีส์ลงrogramบูร์ตติ (1775-1781) อังกฤษประกาศห้ามเรือสินค้าอเมริกาเข้าเทียบท่าทำการค้ากับอาณานิคมอังกฤษในหมู่เกาะ เวสต印度ดีล เพื่อฟื้นฟูการค้าอันดีกับอังกฤษ ในปี 1830 แอนดรู แจ็คสัน เสนอเปิดท่าเรืออเมริกันให้แก่เรือสินค้าอังกฤษถ้าอเมริกาได้รับสิทธิ

เข้าค้าขายในอาณาจักรอังกฤษและฝรั่งเศส อังกฤษให้การตอบรับข้อเสนอของรัฐบาลอเมริกัน การค้าของสองชาติเป็นไปได้ด้วยดี

2.9 เรียกค่าเสียหายจากฝรั่งเศสในปี 1833

ระหว่างสงครามนโปเลียน (The Napoleonic Wars 1800-1815) เรือรบฝรั่งเศสได้ยึดสินค้าและเรืออเมริกัน ด้วยเหตุดังกล่าวแอนดูร์ แจ็คสันเสนอให้เรียกร้องค่าเสียหายนี้จากฝรั่งเศส ในปี 1831 รัฐบาลฝรั่งเศสตอบตกลงซื้อค่าเสียหายแบ่งผ่อนชำระ เป็นหกเดือน คาดแรกกำหนดจ่ายในต้นปี 1833 แต่ฝรั่งเศสผิดสัญญา แจ็คสันเสนอให้รัฐสภาอนุมัติเงินเพิ่มสนับสนุนด้านกำลังและอาวุธเตรียมพร้อม ฝรั่งเศสไม่พอใจที่แจ็คสันและได้เรียกหุตฝรั่งเศสกลับฟรั่งเศส แต่เพื่อคงความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศ การเจรจาตกลงได้มีขึ้นใหม่อีกครั้งในกลางปี 1833 โดยฝรั่งเศสคงยึดถือข้อตกลงเดิมคือแบ่งผ่อนชำระ เป็นหกเดือน การชำระจะสิ้นสุดในปี 1838 เป็นที่พอใจแก่คนอเมริกันและความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศเป็นไปได้ด้วยดี

2.10 เปิดสมัชชนาครีทางการทูตกับประเทศไทยปี 1833

สมัยอาณาจักรพ่อค้าจากอาณาจักรตอนเหนือให้ความสนใจทำการค้ากับเอเชียบริเวณนี้ และหมู่เกาะอีสานดีสเรือมาอย่างไทย การเปิดสมัชชนาครีทางการทูตอย่างเป็นทางการมีขึ้นในปี 1833 โดยแอนดูร์ แจ็คสัน ส่ง เอ็ดมันด์ โรเบิร์ตส์ (Edmund Roberts) เป็นทูตเช้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวขอทำสัญญาค้าขายกับไทย ผลของการเจรจาเป็นไปด้วยดีโดยยึดเอาสนธิสัญญาเบอร์นิท่าไห้ไทยทำกับอังกฤษเมื่อปี 1816 เป็นหลักในการตกลง การลงนามในสนธิสัญญาทางพระราชไตรตรีและการค้าระหว่างไทยกับสหราชอาณาจักรเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 1833 การเปิดสมัชชนาครีทางการทูตระหว่างไทยกับสหราชอาณาจักรเมื่อปี 1833 นี้ จึงเริ่มการค้าเป็นประการสำคัญ สหราชอาณาจักรไม่มีจุดประสงค์เข้ายุ่งเกี่ยวทางการเมืองแต่อย่างใด

2.11 ความสัมพันธ์กับเน็กซิโกกรณีเทกชัส

เพราการเข้าสำรวจของ เดอ ไซด์ และ โคลโรนาโดในกลางศตวรรษที่ 16 และเพราชาห์อตกลงกลางปี 1819 มีผลทำให้เป็นมือครองดินแดนทางตะวันตกเฉียงใต้ของสหราชอาณาจักรเป็นจุบันอันเป็นที่ตั้งของกรรคือ เทกชัส นิวเม็กซิโก อะริโซนา คัลิฟอร์เนีย

เน瓦ดา ยูน่าท์ และพื้นที่ทางตะวันตกของโคโลราโด กับพื้นที่ทางตอนใต้ของไวโอมิง

สเปนพยายามปลูกฝังความเป็นสเปนค้านการเมือง สังคม สิ่งก่อสร้างและชนบทในพื้นที่ ๆ เป็น เท็กซัส นิวเม็กซิโก อาริโซนา และแคลิฟอร์เนีย ในปัจจุบัน ในปี 1820 ในสมัยของเจมส์ มอนโร (1817-1825) สเปนอนุญาตให้มีส/es ออสติน (Moses Austin) ผู้ซึ่งมีมั่นในนิภัยารมณ์ คาดออลิกจากตอนเหนือติดกับหน้าครอบครองของเมริกันเข้าตั้งมั่นในเท็กซัสโดยบุคคลเหล่านี้ต้องยอมตนอยู่ภายใต้การปกครองของสเปน

ในปี 1821 เม็กซิโกประกาศแยกตัวออกจากปกครองของสเปนและถือครองดินแดนสเปนในส่วนที่เป็นสหรัฐอเมริกาในปัจจุบันตามข้อตกลงปี 1819 ทั้งหมด รัฐบาลเม็กซิโก มีนโยบายเบิกกว้างในการเรื่องการเข้าตั้งมั่นและการค้าของคนอเมริกันในดินแดนภายใต้การปกครองของเม็กซิโก ด้วยนโยบายตั้งกล่าวเป็นผลให้พ่อค้าเมริกันพากันหลังานหละเข้าทำการค้าในพื้นเม็กซิโกที่ชานด้าเพ ซึ่งกูกำหนดให้เป็นศูนย์กลางการปกครองและเศรษฐกิจของเม็กซิโกในแผ่นดินอเมริกา

การเข้าตั้งมั่นของคนอเมริกันในดินแดนเท็กซัสภายใต้การปกครองของเม็กซิโก ในปี 1821 โรเมลส ออสตินดาย ลูกชายคือสตีเฟน เอ.พ. ออสติน (Stephen F. Austin) สืบทอดงานของบิดานำครอบครัวอเมริกัน 300 คนครอบครัวเข้าตั้งมั่นในเท็กซัส ชุมชนอเมริกันในเท็กซัสภายใต้การปกครองของเม็กซิโกยังอาศัยอาชีพเกษตรกรรมและชาหัสเป็นแรงงานหลักในบริเวณจิตใจของชาวเท็กซัสคงความภักดีต่อรัฐบาลอเมริกันที่อาชีวศึกษา ชี. ขณะเดียวกันไม่ได้รับรองรับในชนบทฯ เพื่อตลอดจนไม่สูจะ พاويةต่อการต้องอยู่ภายใต้การปกครองของเม็กซิโก ในปี 1829 รัฐบาลเม็กซิโกประกาศเลิกชาหัสในแผ่นดินเม็กซิโกอันรวมถึง เท็กซัสด้วย สร้างความไม่พอใจต่อชาวเท็กซัส เพราะมีผลกระทบต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ความดึงเครียดและการประทะระหว่างชาวเท็กซัสกับกองกำลัง เม็กซิกัน¹⁶ ในปี 1830 ในสมัยแอนดรู แจ็คสัน ความดึงเครียดระหว่างชาวเท็กซัสกับรัฐบาลเม็กซิโกปรากฏเด่นชัด เนื่องจากรัฐบาลเม็กซิโกประกาศปิดพรมแดนห้ามการอพยพเข้าตั้งมั่นเพิ่มของคนอเมริกันในดินแดนเท็กซัส ด้วยเกรงว่าเท็กซัสของเม็กซิโกจะ เป็นดินแดนของชุมชนอเมริกันและคิดแยกตัวออกเป็นภาษา หลัง ทั้งประกาศห้ามการนำชาหัสเข้าเท็กซัส เรียกเก็บภาษีสินค้าจากอเมริกาที่นำเข้าเท็กซัสในอัตราสูง และลั่งกองทหารเข้าประจำการในเท็กซัสเพื่อควบคุมการค้าและชาหัส เพราะ

ชาวะเท็กซ์สรู้ดีว่าถูกเม็กซิโกควบคุมอย่างไรแล้วซึ่ดด้วยกฎหมายและกองกำลังทหาร ทำให้ชาวลัคกี้ง อดีตครั้งสมัยอาณานิคม และได้รวมตัวกันต่อต้านการกรงทำของ เม็กซิโกในเท็กซัส

การประทบศรั้งแกร่งระหว่างกองกำลัง เม็กซิกันกับชาวะเท็กซัมเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 1835 ที่เมืองกอร์ซาเลส (Gorzales) เพื่อกองกำลัง เม็กซิกันจากเมืองชาน แอนตันิโอ (San Antonio) เคลย์อนเข้าสู่เมืองกอร์ซาเลสเพื่อยึดเป็นใหญ่ของชาวะเท็กซัส ผลการประทบศรั้งแกร่งระหว่างกองกำลัง เม็กซิกันกับกองกำลัง เม็กซิกันจากเมืองกอร์ซาเลส การประทบศรั้งนี้เรียกว่า เล็กซิงตันแห่งเท็กซัส (The Lexington of Texas 1835)

ชานา แอนโน (Antonio Lopez de Santa Anna 1795-1876) ประธานาธิบดีจอมเผด็จการของ เม็กซิกันสั่งปราบปรามชาวะเท็กซัสด้วยการนำกองกำลัง เม็กซิกัน 3000 คนมุ่งสู่เท็กซัส การประทบศรั้งระหว่างวันที่ 23 กุมภาพันธ์ - 6 มีนาคม 1836 ที่สำนักสงฆ์ซิ่งถูกชาชีเป็นบ้มชื่ออะลามो (Alamo) ในเมืองชานแอนตันิโอ ชาวะเท็กซัสถูกสังหารหมู่ 180 คน

เพราะการภาครัฐอย่างไร่หนดให้มองชานา แอนนาทำให้ชาวะเท็กซัสตัดสินใจประกาศแยกตัวจากการปกครองของ เม็กซิกาโดยชาวะเท็กซัสจัดการประชุมกันที่เมืองอาชิงตัน ในเท็กซาร์ระหว่างวันที่ 2 มีนาคม - 4 มีนาคม 1836 ที่ประชุมได้ร่วมกันร่างคำประกาศเอกราช และร่างรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเท็กซัส (The Republic of Texas or The Lone Star Republic) และเลือกแซม ฮูลตัน (Sam Houston) เป็นประธานาธิบดีของสาธารณรัฐเท็กซัส

หลังจากการสังหารหมู่บ้มชื่ออะลามันเริ่มสิ้นลงในวันที่ 6 มีนาคม 1836 ชานา แอนนาคงการปราบปรามชาวะเท็กซัสอย่างไร่หนดให้มองต่อไปที่เมืองโกลีเยต (Goliad) ในวันที่ 27 มีนาคม 1836 ชาวะเท็กซัสต้องตายหมู่ในครั้งนี้ 300 คน

ชาวะเท็กซัสกรธแคนชานา แอนนาและกองกำลัง เม็กซิกและต่างพากันตอกย้ำความโกรธแค้นการสังหารหมู่ด้วยคำว่าทุ่มเทใจให้การณ์ที่อะลามัน จำเหตุการณ์ที่โกลีเยต ("Remember the Alamo! Remember Goliad!") ขณะเดียวกัน แซม ฮูลตันนำกองกำลัง เท็กซัสติดตามต่อต้านการปราบปรามของชานา แอนนา กองกำลังทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้าและบุกที่เมืองชาน จาซินโต (San Jacinto) ในวันที่ 21 เมษายน 1836 ชานา แอนนา พ่ายแพ้ถูกจับและถูกบังคับให้ต้องลงนามในสนธิสัญญาลับยอมรับในเอกราชของ เท็กซัสและพร้อมเดินทางระหว่าง เท็กซัสกับเม็กซิกคือแม่น้ำริโอ แกรนเด (Rio Grande River) เพื่อแลกเปลี่ยน

กับอิสระภาพของชาनตา แอนนา เออง

เมื่อตั้งชาติ สาธารณรัฐ เท็กชัลต้อง เพชบุญราเเรมแรก เช่นชาติเกิดใหม่ทั้งหลายคือ บัญชาหนึ่นอันเนื่องจากการทำสังคม และรัฐบาล เม็กซิโกไม่ยอมรับการเป็นประเทศของ สาธารณรัฐ เท็กชัล ดอยอ้างว่าดินแดนเท็กชัล เป็นรัฐที่ก่อการกบฏต่อเม็กซิโก ทั้งเดือนว่าเม็กซิโก อาจประกาศสังคมกับประเทศไทยตามที่เข้ายุ่งกับสาธารณรัฐ เท็กชัลหมายถึงการข่ม่าห์สหรัฐ อเมริการ่วมดินแดนเท็กชัลนี้เข้ากับสหรัฐอเมริกา

ทำที่คนอเมริกันต่อชาติ เท็กชัล ระหว่างสังคมปฏิวัติของชาติ เท็กชัล คนอเมริกันให้ความเห็นใจ มีอาสาสมัครอเมริกันจำนวนมากอุทศตนเข้าร่วมในกองกำลังของแซน ชูลตัน เพื่อปราบปรามชาನตา แอนนา ครันเลอร์จัลส์สังคมปฏิวัติในเดือนเมษายน 1836 สาธารณรัฐ เท็กชัลได้เสนอตนเองเข้าร่วมกับสหรัฐอเมริกา คุณทาง เหนือกลุ่มต่อต้านการมีทาล (abolitionists) ต่อต้านการรับเท็กชัลเข้าร่วม ผู้นำกลุ่มดังกล่าวคือวิลเลียม โลย์ด การ์ริสัน (William Lloyd Garrison 1805-1879) บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ลิเบอเรเตอร์ (The Liberator) ลงบทความให้เหตุผลการต่อต้านว่า เท็กชัล เป็นดินแดนอยู่ท่ามกลางวันตกเฉียง ใต้ ประกอบเกษตรกรรม ใช้ทาลเป็นแรงงานหลัก เท็กชัลย์อ่อนแพ้อาชีวารมานอกกลุ่มรัฐมีทาล และ เพราะ เท็กชัลมีพื้นที่กว้างใหญ่ อาจแตกตัวออกเป็นรัฐเล็ก ๆ ได้หลายรัฐ อันจะมีผลเสียต่อ คุลย์อันน่าจะห่วงรัฐเลร์และรัฐมีทาลในรัฐสภा ควรที่จะให้การต่อต้านการรับเท็กชัลเข้าร่วม กับสหรัฐอเมริกา และรวมทั้งไม่ให้การรับรองในเอกสารของสาธารณรัฐ เท็กชัล คุณทาง เหนือ ให้การเห็นชอบกับความของ การริสันด้วยเกรง เสียคุลย์อันน่าด้านการเมืองในรัฐสภากลับทั้ง เกรงมีกรริพิพาทกับเม็กซิโกเจ้าของดินแดนเท็กชัล

แอนครู แจ็คลันนินบัญชาติ เท็กชัลสินใจตอบปฏิเสธการรับเท็กชัลเข้าร่วมกับสหรัฐ อเมริกาในปี 1836 ด้วยเหตุผลสองประการ ประการแรกคือต้องการลดความตึง เครียดภายใน ประเทศหวังคุณทาง เหนือและคุณทางใต้ในบัญชาทาล เพราะหากรับเท็กชัลเข้าร่วมย่อมเป็น การเพิ่มจำนวนรัฐมีทาล สร้างความไม่สงบแก่คุณทาง เหนือ ประการที่สองคือไม่ต้อง การมีกรริพิพาททางการเมืองกับเม็กซิโกประ เทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากสาธารณรัฐ เท็กชัลก่อตั้งขึ้น อย่างไม่เป็นทางการ ไม่เป็นที่ยอมรับของรัฐบาลใหม่ เม็กซิโกแม้นจะมีการลงนามโดยชาನตา แอนนาให้การยอมรับในเอกสารของสาธารณรัฐ เท็กชัลในวันที่ 21 เมษายน 1836 ก็ตาม

ชานด้า แอนนาในปี 1836 ถูกปลดออกจากตำแหน่งประธานาธิบดี รัฐบาลใหม่เม็กซิโกคงคิดเสنوว่า เท็กซัสเป็นของเม็กซิก หากสหรัฐอเมริการับเท็กซัสเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกาจะมีผลทำให้สหรัฐอเมริกาอาจต้องทำสัญญากับเม็กซิกได้

2.12 การเลือกตั้งในปี 1836

ในนามพรรครีพับลิกันเครติกเสนอมาრ์ติน แวน บูแรน ซึ่งเป็นรองประธานาธิบดีในสมัยที่ส่องของแอนดอร์ แจ็คสัน ในตำแหน่งประธานาธิบดี แจ็คสันให้การสนับสนุนแวน บูแรน เพราะมั่นใจว่าแวน บูแรนสืบทอดอุดมการ์ททางการเมืองของแจ็คสัน พรรครีพับลิกันได้เปลี่ยนชื่อพรรครีพับลิกันเป็นพรรครีพับลิก (Whig Party) สังคٹัวแทนของพรรครีพับลิกันได้ทำให้แวน บูแรนเป็นประธานาธิบดีสานติคือวิลเลียม เฮนรี แฮริสัน (William Henry Harrison) เดเนียล เว็บสเตอร์ (Daniel Webster) และอัลฟ์ ไวท์ (Hugh L. White) ผลของการนับคะแนนคือมาრ์ติน แวน บูแรนชนะทั่วทั้งประเทศ

3. สหรัฐอเมริกากลายได้การนำของมาเร็ตติน แวน บูแรน 1837-1841

มาเร็ตติน แวน บูแรน (Martin Van Buren 1782-1862) ชายนายอร์คจากพรรครีพับลิกันได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่สองคนที่แล้วบริหารประเทศระหว่างปี 1837-1841 มีริชาร์ด เออม จอนสัน (Richard M. Johnson) เป็นรองประธานาธิบดี แวน บูแรนยឱด้วยมั่นใจอุดมการ์ททางการเมืองตามที่มา จอห์นสัน เจฟเฟอร์สัน และแอนดอร์ แจ็คสัน

3.1 เผชิญภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปี 1837

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ครั้งแรก (The First Great Depression 1837) เป็นปัญหาหนักปัญหาระภาคที่แวน บูแรนต้องเผชิญเมื่อเข้าบริหารประเทศ ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปี 1837 นี้เป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากสมัยของแจ็คสัน เริ่มเมื่อรัฐสภาประกาศจำกัดการขายดินและเพิ่มภาษีทุนเก็บสำหรับการก่อสร้างซึ่งที่ดินเก็บไว้เป็นจำนวนมากมีผลให้สามัญญาณใจไม่อาจซื้อได้ในราคากลางๆและยุติธรรม ภาวะเงินที่ติดตามมา เพราะธนาคารแห่งรัฐปล่อยเงินกู้เกินทองคำหรือ Rolle เงินที่มีล้ำร่องในธนาคาร เพื่อแก้ไขปัญหาแจ็คสันประกาศชั่ม刹那การเด็ดขาดในวันที่ 11 กรกฎาคม 1836 ให้กระทรวงการคลังรับเงินค่าที่ดินเป็นทองคำหรือ Rolle เงินเท่านั้น (The Specie Circular 1836) เป็นผลให้ธนาคารแห่งรัฐไม่อาจปล่อยเงินกู้ได้อีกหรือหาก

เปลี่ยนนับครร เป็นทองคำหรือโลหะ เงินได้ และนายทุนเก็งกำไรการซื้อขายที่ดินต้องเลิกกิจการ ภาคเศรษฐกิจตั้งต่อครั้งใหญ่ครั้งแรกในประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาเริ่มขึ้นในวันที่ 10 พฤษภาคม 1837 ภายในช่วงเวลา บูรน เข้าบริหารประเทศได้เพียง 67 วัน ธนาคารล้มเหลวเนื่องจากที่พิลาเคล เพียและนอร์ฟอร์คบิดกิจการ ยังผลให้ธนาคารอื่น ๆ ทั่วประเทศบิดกิจการตามไปด้วย บัญญาการเงินและการบิดกิจการของธนาคารมีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจแบบต่อ组织งานได้บิด กิจการตาม โครงการก่อสร้างและขยายเส้นทางคมนาคมต้องหยุดชะงัก คนว่างงานหนักขึ้นเพิ่ม มากขึ้น คนว่างงานอยู่นานสภาพขาดรายได้ ไร้ที่อยู่และขาดแคลนอาหาร ความวุ่นวายบูรน ทั่วไปในเมืองใหม่ ๆ

มันต้องเผชิญภาวะเศรษฐกิจตั้งต่อครั้งใหญ่ครั้งแรกในประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ในปี 1837 แนว บูรนคงยึดมั่นในทฤษฎีการปกครองของโรมล์ เจพีเฟอร์สันในประเด็นที่ว่า รัฐบาลกลางไม่ควรเข้าแทรกแซงหรือแทรกแซงน้อยที่สุดในธุรกิจหรือการดำเนินชีวิตของคน อเมริกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ แนว บูรน คงวางแผนโดยต่อคำเรียกร้องของคนอเมริกันที่ ต้องการให้รัฐบาลกลางเข้าช่วยเหลือแก้ไขบัญญาการเงิน การธนาคาร และการประกอบอาชีพ

จัดตั้งธนาคารกลาง¹⁸ ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตั้งต่อครั้งใหญ่มีเพียงสิ่งเดียวที่ นาร์ดิน แนว บูรน เป็นห่วงคือเงินของรัฐบาลกลางที่นำพาไว้ในธนาคารแห่งรัฐทางตะวันตก และทางใต้เกรงว่าไม่ปลอดภัย ในการแก้ไขบัญญาแนว บูรนเสนอรัฐสภาจัดตั้งที่รับฝากเงินเฉพาะ ของรัฐบาลกลางหรือธนาคารกลาง (Independent Treasury) เป็นผลให้ในวันที่ 4 กรกฎาคม 1840 กฎหมายธนาคารกลาง (The Independent Treasury Act 1840) มีผล บังคับใช้ กำหนดจัดตั้งธนาคารกลางรับฝากเงินของรัฐบาลกลางขึ้น 6 แห่ง ที่วอชิงตัน บอสตัน นิวยอร์กพิลาเคลเพีย เชนต์หลุยส์ และนิว ออร์ลีนส์

ภาวะเศรษฐกิจตั้งต่อครั้งใหญ่ในปี 1837 บั้นทอนศรัทธาของคนอเมริกันที่มีต่อแนว บูรน เพราวดน บูรน ไม่ให้การแก้ไขช่วยเหลือแต่อย่างใด คงให้เหตุการณ์เป็นไปและคนอ เมริกันดำเนินการแก้ไขบัญญาด้วยตนเอง นับเป็นสาเหตุหนึ่งที่แนว บูรน พ่ายแพ้การเลือกตั้งใน ปี 1840

3.2 ความสัมพันธ์กับอังกฤษไม่ราบรื่น

ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษในสมัยมาრ์ติน แวน บูแรนไม่สู้จะราบรื่นนัก เพราะกรณีการล่าปี 1838 และกรณีฟาร์มแคนทรี่ของสหรัฐอเมริกากับแคนาดาปี 1839

ก. กรณีการล่าปี 1838 (The Caroline Affair 1838)¹⁹

ในศตวรรษที่ 19 อเมริกามีอังกฤษในทวีปอเมริกาเหนือคือดินแดนแคนาดาในปัจจุบัน ภายใต้การปกครองของอังกฤษชาวแคนาดาแบ่งแยกออกเป็นสองกลุ่มคือ ชาวแคนาดาเชื้อสายฝรั่งเศส (French Canadians) อาศัยในควิเบกเรียกแคนาดาตอนล่าง (Lower Canada) และ ชาวแคนาดาเชื้อสายอังกฤษ (British Canadians) อาศัยในตอนดาร์เรียเรียกแคนาดาตอนบน (Upper Canada) ในปี 1837 ชาวแคนาดาเชื้อสายอังกฤษภายใต้การนำของวิลเลียม โลยด์ แมคเคนชี (William Lyon Mackenzie) ไม่พอใจการปกครองของรัฐบาลในแคนาดาตอนบนได้ก่อการปฏิวัติ เลบีบงอาหารและของใช้ได้รับการสนับสนุนจากนาอิริช ในนิวยอร์กโดยใช้เรือกลไฟขนาดเล็กชื่อคารอลาย (Caroline) เป็นพาหนะ กองทหารอังกฤษบранปราม แมคเคนชีและพากได้ รวมทั้งลึบทราบการปฏิบัติการของเรือคารอลายเป็นผลให้กองทหารอังกฤษข้ามมาผ่านรัฐอเมริกาเพื่อทำลายเรือคารอลาย และฆ่าคนอเมริกันหนึ่งคน คนอเมริกันที่ต่อต้านอังกฤษแสดงท่าทีไม่พอใจอังกฤษ

5 มกราคม 1838 แวน บูแรนประกาศห้ามคนอเมริกันทางตอนเป็นกลางต่ออังกฤษในกรณีคารอลาย ขณะเดียวกันกระทำการต่อประท้วตอังกฤษเพิ่มเติมที่ต่อไปนี้เพื่อการเจรจาปรับความเข้าใจกับรัฐบาลอเมริกาในกรณีคารอลาย สร้างความไม่พอใจแก่รัฐบาลอเมริกาและคนอเมริกันรวมทั้งคนอเมริกันที่ความเห็นใจสหภาพบรรดาคนเชื้อสายอังกฤษที่ถูกจับกุม

ข. กรณีฟาร์มแคนทรี่ของสหรัฐอเมริกากับแคนาดาปี 1839²⁰

ในอดีตเคยต่อรองระหว่าง เมน (Maine) ของสหรัฐอเมริกากับมิวนิวบรันสวิก (New Brunswick) ของแคนาดายังไม่มีการกำหนดชี้เขตแน่นอน รอยต่อที่รัฐบาลทั้งสองฝ่ายต้องจัดตั้งกันนานมีดินแดนอะโรสต็อก (Aroostook Territory) เป็นเขตป่าไม้ทึบ เมนและนิว บรันสวิกร่วมกันรักษาผลประโยชน์น้ำ แต่เพรานิว บรันสวิกเป็นผู้นำหนึ่งของแคนาดาภายใต้การปกครองของอังกฤษ บอยครั้งที่รัฐบาลอังกฤษส่งเจ้าหน้าที่เข้าทำม้าในเขตอะโรสต็อกสร้างความไม่พอใจแก่สภารัฐเมน

และ เมนเดน่าได้จัดส่ง เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบคุ้มครองรักษาไม่ให้เวียกส์รัฐเมน 12 กุมภาพันธ์ 1839 เจ้าหน้าที่เมนเดน่าปฏิบัติการในดินแดนของ โรสทุคถูกเจ้าหน้าที่อังกฤษจับกุม สภาครรภเมนไม่พอใจรวมกองกำลังอาสาเครื่องพร้อม ชนชั้นเดียวกันนิวนรันสวิก์ เตรียมพร้อมต้านกองกำลัง เช่นกัน กรณีพิพาทลุกลามในที่ดินรัฐสภากอนมูติเงิน \$10 ล้านเพื่อซื้อขายในการลงความอันว่าจะเกิดขึ้นพร้อมทั้งลั่นระฆังกำลัง 50000 คน เหตุการณ์ในเดือนกุมภาพันธ์ 1839 อาจนำไปสู่สงครามครั้งที่สามระหว่างอังกฤษกับสหรัฐอเมริกาเหตุเพราะอะ โรสทุค (The Aroostook War 1839) ความตึงเครียดค่อยผ่อนคลายลงในเดือนมีนาคม 1839 เมื่อนายพลวินฟิลด์ สก็อต (Winfield Scott) เจรจากรับรู้ข่าวลืออังกฤษด้วยเรื่องปัญหาพรแคน และรัฐบาลอังกฤษให้การตอบกล่าวจะร่วมจัดตั้งคณะกรรมการร่วมพิจารณาข้อเขตพรแคนระหว่างสหรัฐอเมริกากับแคนาดา

สรุปได้ว่ากรณีพิพาทระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษด้วยเรื่องเรือค่ารายปี 1838 และพรแคนปี 1839 ไม่สามารถแก้ไขได้ในสมัยแวน บูแรน

3.3 นํารัฐบาลชี้สีเท็จสั่งเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกา

ภายใต้การบริหารประ ทเศษของมาร์ติน แวน บูแรน คงให้การปฏิเสธในการรับสารชาติสหรัฐ เท็จสั่งเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกา เพราะ เกรงมีกรณีพิพาทกับเม็กซิโก และ เกรงมีปัญหาภายในประเทศ เมื่อเพิ่มรัฐมีทาสจะทำให้คลุยอิรานาจทางการเมืองในรัฐสภาก่อต่อง เลี้ยวไปเช่นที่แอนดรู แจ็คสันเคยปฏิเสธมาก่อน เป็นผลให้พวกสนับสนุนการมีทาส (Proslavery) ใจดี แวน บูแรน เป็นอย่างมากและทั้ง ไน่ให้การสนับสนุนในการเลือกตั้งปี 1840

3.4 คณะกรรมการอินเดียนเผ่าเซมินอล

แม้ อินเดียนเผ่าเซมินอล (Seminole) จะถูกปราบปรามในปี 1835 แต่ยังคงมีบางกลุ่มยังหลบต่อสู้ไม่ยอมแพ้พอกจากพลอตติเตาเข้าตั้งมั่นในดินแดนตะวันตกของแม่น้ำมิสซิสซิปปี ตามนโยบายของรัฐบาลกลางที่กำหนดไว้ แวน บูแรน ลงนามอนุมัติเงินจำนวนมากและกำลังทหารเพื่อการบังคับให้อินเดียนเผ่าเซมินอลปฏิบัติตาม ผลคือในที่สุด เซมินอลพ่ายแพ้กองกำลังอเมริกัน พากต่อต้านการมีทาส (Antislavery) ดำเนินการกระทำการของแวน บูแรน ในครั้งนี้ และทั้ง เกรง ไปว่าพลอตติเตาซึ่งเป็นพันธุ์ทางตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกาอาจเลือกเป็นรัฐมีทาสในอนาคต

ไม่มีรัฐเกิดใหม่ทางตะวันตกในสมัยมาร์ติน แวน บูแรน สหรัฐอเมริกาคงมี 25 รัฐ ดังเดิมเช่นเดียวกัน แอนดอร์ แจ็คสัน แต่ในปี 1838 รัฐบาลกลางได้เข้าจัดสรรที่ดินในดินแดนอาوا

3.5 การเลือกตั้งปี 1840

การเลือกตั้งปี 1840 คนอเมริกันให้ความสนใจในพรรครวิชช์ เสนอชื่อวิลเลียม เฮนรี ฮาร์ริสัน (William Henry Harrison) ในตำแหน่งประธานาธิบดี การหาเสียงของพรรครุ่ง รวมตีกว่า เศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ปี 1837 ที่แวน บูแรน และพรรคเดโมเครติก แก้ไขไม่ได้ จอห์น ไทรเลอร์ (John Tyler) ได้รับการเสนอชื่อในตำแหน่งรองประธานาธิบดี ผลงานเด่นในอดีตของฮาร์ริสันคือปราบขึ้นเดียนพีคัมเซ (Tecumseh) มีชัยชนะในการรบที่แม่น้ำทิพเพคาโน (Tippecanoe River) ปี 1811 คำขวัญในการหาเสียงของพรรครวิชก็อพิพเพคาโนและไทรเลอร์ (Tippecanoe and Tyler too) สำหรับพรรคเดโมเครติกเสนอชื่อมาร์ติน แวน บูแรน เพราะแวน บูแรน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการเงิน การธนาคาร และเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ได้รำพึงล้มเหลวในการดำเนินนโยบายต่างประเทศกับอังกฤษ เป็นผลให้แวน บูแรน ห่วยแพ้การเลือกตั้งปี 1840 โดยฮาร์ริสันได้รับคะแนนทั้งหมด 234 เสียง แวน บูแรนได้รับเพียง 60 เสียงเท่านั้น

ลิบ Hegel ของสมัยแจ็คสัน (The Jacksonian Era 1825-1841) แอนดอร์ แจ็คสัน มีบทบาทอย่างมากในการกำหนดนโยบายบริหารประเทศโดยยึดมั่นในหลักการเดิมของโรมัส เจฟเฟอร์สัน คือการเมืองในระบบประชาธิบัติ การคงอยู่เป็นหนึ่งเดียวของสหภาพ และการใช้อำนาจประธานาธิบดีอย่างเต็มที่เพื่อให้ประโยชน์แก่สามัญชน เมริกันโดยแท้จริงผลงานที่ปรากฏคือ

1. นำการก่อตั้งพรรคการเมืองใหม่ เพื่อลบออกเจตนารมติทางการเมืองเดิม ของพรรคเดโมเครติกที่พับลิกันซึ่งก่อตั้งโดยโรมัส เจฟเฟอร์สัน ภายใต้ชื่อพรรคการเมืองใหม่ว่า พรรคเดโมเครติก

2. วางใจและสร้างฐานความสามารถของสามัญชน เปิดโอกาสให้สามัญชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารประเทศด้วยการนำระบบเบรกพ้อง และจัดตั้งคณะกรรมการบริหารฯ

3. ขยายดินแดนไปทางตะวันตกด้วยการอพยพอินเดียนออกจากบริเวณดูมสมบูรณ์ ทางตะวันออกของแม่น้ำมิสซิสซิปปี้ให้เข้าตั้งมั่นนาน เช่นส่วนทางตะวันตกของแม่น้ำมิสซิสซิปปี้ และนำที่ดินดังกล่าวของอินเดียนให้คนอเมริกันเข้าตั้งมั่นแทน เพื่อสร้างฐานะและทำเกษตรกรรม

4. รักษาความสามัคคีของคนในชาติและการคงอยู่ของสหภาพด้วยการแก้ไขปัญหากฎหมายภาษีสินค้าเข้าในปี 1833 และไม่รับเท็กชัลเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกา

5. หลีกเลี่ยงการทำสงครามกับประเทศเพื่อนบ้านเช่น สหครามอาจเกิดได้ระหว่างสหรัฐอเมริกากับเม็กซิโกถ้ารับเท็กชัลเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกา หรือสหครามอาจเกิดได้ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษในกรณีการล่าโรลายปี 1838 และกรณีพร้อมแคนดะวันออกเฉียง เนื้อปี 1839.

6. ไม่ต่ออายุธนาคารชาติ มีผลทำให้ธนาคารชาติต้องล้มเลิกดำเนินการในปี 1836 โดยไม่คำนึงผลเสียด้านการเงินและเศรษฐกิจ เพราะแอนดรู แจ็คลันด์คิววาร์รูบาลกลางใช้อำนาจเกินขอบเขตที่รัฐธรรมนูญปี 1787 กำหนดไว้และนายทุนซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยได้รับประโยชน์จากธนาคารชาติ

ในบทที่ 8 จะกล่าวถึงการขยายดินแดนของสหรัฐอเมริกาจุดชายฝั่งแปซิฟิก และการแตกแยก อันเป็นเหตุการณ์ในประจำตัวสหรัฐสหรัฐอเมริกาช่วงปี 1841-1857

ເສັງອරະດູນທີ 7

1. Thomas A. Bailey and David **M.Kennedy**. The American Pageant : A History of the Republic. (**Massachusetts** : D.C. Heath and Company, 1987) **pp.234-236.**
2. I bid.. pp. 237-238
- 3: I bid.. pp. 238-239.
4. I bid., p. 214.
5. I bid., pp. 243-244.
6. Lewis Paul Todd and Merle **Curti**. Rise of the American Nation. (New York : **Harcourt**, Brace & World, Inc. 1961). **p.273**
7. Mary Beth Norton, David **M.Katzman**, Paul **D.Escott**, Howard P. Chudacpff, Thomas **G.Paterson** and Willeam M.Tuttle, **Jr.A Peonle and a Nation : A History of the United States.** (**Boston** : Houghton Mifflin Company, 1986) **p.340.**
8. **Loc.cit.**
9. **Loc.cit.**
10. Charles Van Doren and Robert **McHenry**. Webster's Guide to American History. (Massachusetts : G & C. Merriam Company, Publishers, 1971).**p. 140.**
11. Norton, A People and a Nation : A History of the United State, pp. 288-290.
12. I bid., p. 341
13. **Loc.cit.**
14. I bid., p, 342.
15. I bid., p, 348.
16. Todd, Rise of the American Nation. pp. 372-328.

17. Glenn W. Moon and John H. Mac **Goman**. The Story of Our Land and People. (USA : Holt, Rinehart and Winston, 'Inc. 1957).
p. 284.
18. Oliver P. Chitwood, **Rembert** W. Patrick and Frank L. **Owsley**.
The American People : A History, Volume I to 1877. (New Jersey : D. Van Nostrand Company, Inc. 1962) p. 369.
19. I bid., pp. 369-370.
20. I bid., p. 381.